

Hva er en sann kristen?

**Hva er en
sann
kristen?**

HEFTET SKAL IKKE SELGES.
Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt av
Guds Verdensvide Kirke.

Norsk utgave av
What is a Real Christian?

Bidragstøttere:

- 1. kapittel: Clayton D. Steep
- 2. kapittel: Roderick C. Meredith
- 3. kapittel: Leslie L. McCullough
- 4. og 5. kapittel: Herbert W. Armstrong (1892–1986)
- 6. kapittel: Roderick C. Meredith

Copyright © 1988 Guds Verdensvide Kirke
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

ISBN 1-55825-243-6

Innholdsfortegnelse

<i>1. kapitel</i>	
HVA ER EN SANN KRISTEN?	1
<i>2. kapitel</i>	
HVORDAN KAN DU VITE AT EN PERSON ER EN SANN KRISTEN?	9
<i>3. kapitel</i>	
HVA MENES EGENTLIG MED OMVENDELSE?	16
<i>4. kapitel</i>	
SANN ÅNDELIGHET: VET DU HVA DET ER?	21
<i>5. kapitel</i>	
BØR DU PRØVE Å «OMVENDE» ANDRE?	28
<i>6. kapitel</i>	
HVA ER «VERDSLIGHET»	34

HVA ER EN SANN KRISTEN?

HVA ER EN KRISTEN? Hva er sann kristendom? Det er på tide å renske bort usikkerheten.

Jesus forklarte tydelig hva en virkelig kristen er. Han etterlot ingen tvil. Etterhvert som vi gransker hva han sa, må vi spørre oss selv hvorfor det synes å være så vanskelig å finne de kvalitetene han beskriver, selv i land som bekjenner seg til kristendommen.

Ta for eksempel en av Jesu læresetninger fra det som ofte refereres til som bergprekenen, gjengitt i Lukas 6. Intet kunne sannelig være mere sentralt for kristendommen enn denne delen av Skriften. Men hvor ofte ser du Jesu erklæring i vers 27 satt ut i praksis? Den sier: «Elsk deres fiender, gjør vel imot dem som hater dere» (*Norsk Bibel* gjennom hele heftet hvor intet annet er angitt).

Noen av de blodigste slag i historien har vært utkjempet av kristne land. Pierre Bayle, en fransk filosof fra det 17. århundre, gjorde følgende iakttagelse om det kristne Europa: «Ingen land er mere krigerske enn de som bekjenner seg til kristendommen.» Han ville ha skrevet det samme om det 20. århundre.

Bekjennende kristne har gått til krig mot hverandre. (Andre religioner har selvsagt også gjort det samme.) De har sprengt hverandre i småbiter på slagmarken, alt mens de har bedt til den samme Gud om seier.

Den engelske poeten Shelley bemerket: «De samme midler som har understøttet enhver annen populær tro, har understøttet kristendommen. Krig, fengsling, snikmord og løgner, gjerninger uten sidestykke og av ufattelig grusomhet har gjort den til hva den er.»

Hvordan kan dette ha seg? Den ene som antas å være grunnleggeren av den kristne religionen — den ene som de bekjennende kristne kaller «Herre» — lærte sine efterfølgere: «Elsk deres fiender, gjør vel imot dem som hater dere, velsign dem som forbanner dere, be for dem som taler ille om dere» (Luk. 6:27–28).

Denne instruksjonen fra Jesus blir ikke i særlig grad fulgt av kristne land i krigstid. Men hvor ofte blir den fulgt av bekjennende kristne i fredstid? Hvor blir den praktisert i nabolag, i sosiale kretser eller blant folk du kjenner i dagliglivet?

Jesus sa også: «Og som dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, slik skal dere gjøre mot dem» (vers 31). Dette er blitt kalt den gyldne regel. Man betrakter disse ordene som et godt motto til å ha på veggen eller dingle i et halsbånd, eller til å lære barn.

Men å leve etter det? Det er noe annet!

Men Jesus mente det ikke som et forslag. Han ga det ikke som en tanke for dagen. For Jesus var det en levende lov som han påla at hans tilhengere — de kristne — skulle anvende i det daglige liv.

Men vil det fungere?

Jesus fortsatte: «Vær barmhjertige, likesom også deres Far [Gud] er barmhjertig. Døm ikke, så skal dere ikke bli dømt. Fordøm ikke, så skal dere ikke bli fordømt. Ettergi, så skal dere bli ettergitt» (vers 36–37).

Hvor ofte blir det som finner sted, styrt av barmhjertig vennlighet? Tenk på konkurransen og grådigheten i forretningslivet — juks og bedrageri. Hovedvekten i dagens verden ligger på å få overtaket på andre, selv om det krever at man sårer dem litt for å få det til. Og dagens vestlige verden er en kristen verden — eller er den det, når det kommer til stykke?

Den politiske sfæren gjenlyder av skjellsord, propaganda og fordømmelser.

Sladder og baktale er til stadighet populære emner i private samtaler. Filmer, romaner og fjernsynsprogrammer, deriblant barnestykker, dreier seg om tanken på å ta igjen eller søke hevn. Og alt dette i kristne land!

Hvor blir tilgivelse understreket? I media er tilfeller av ekte nåde hos en person for en annen bemerkelsesverdige og minneverdige fordi de er så uvanlige.

Jesu lære dekket livets hovedemner, og den omfatter endog enkel mangel på omtanke som det å ha ansvar for en høylytt radio, en bråkende motorsyssel, en gjøende hund, søppel, skade på offentlige anlegg, grafitti — faktorer som gjør livet ubehagelig for andre. Likevel, så vanlige er krenkelsene på de prinsippene Jesus ga at man må spørre seg: Hvor er de kristne?

Tydeligvis er det bare de som gjør det Jesus sa de skal gjøre, som har rett til å kalle ham «Herre».

Er dette en kristen verden?

Bibelen beskriver hvordan samfunnet er når dets religion bare er en formsak, uten kraft til å endre folks liv. Det lyder som førstesiden i mange aviser.

«For menneskene skal da være egenkjærlige, pengekjære, skrytende, overmodige, spottende, ulydige mot foreldre, utakknemlige, uten aktelse for det hellige, uten naturlig kjærlighet, uforsonlige, baktalende, umåtelige, voldsomme, uten kjærlighet til det gode, svikefulle, oppfarende, oppblåste, slike som elsker sine lyster høyere enn Gud. *De har sinn av gudsfrykt, men fornekter dens kraft*» (2. Tim. 3:2-5).

Det lyder alt sammen så kjent!

Da Jesus talte, visste han at noen av dem som lyttet til ham, ville kalle ham «Herre» og bekjenne seg som hans tilhengere, men som ikke ville sette hans lære ut i praksis.

Dette er Jesu ord til dem: «Men hvorfor kaller dere meg: Herre, Herre! — og gjør ikke det jeg sier?» (Luk. 6:46). En «herre»

er en hersker, en mester, en som skal adlydes. Med rene ord, Jesus sa: «Hvis dere ikke lyder meg, så kall meg ikke 'Herre'!»

Altfor ofte taler folk om «Herren» eller «Herren Jesus», når de ikke har den ringeste anelse om hva Jesus sa hans tilhengere må gjøre. Jesus utbrøt: «Ikke enhver som sier til meg: Herre! Herre! skal komme inn i himlenes rike, men den som *gjør* min himmelske Fars vilje» (Matt. 7:21).

Enkelt uttrykt er dette en del av det som *gjør* en person til kristen. Vedkommende *gjør* det Jesus sa at vi skal gjøre. Vedkommende følger Kristus. De som får lov til å bli medlemmer av hans åndelige familie er «de som hører Guds ord og *gjør etter det*» (Luk. 8:21).

«Dere er mine venner,» erklærte Jesus, «*dersom* dere gjør det jeg pålegger dere» (Joh. 15:14).

Og igjen: «Dersom dere elsker meg, da *holder* dere mine bud» (Joh. 14:15).

Tydeligvis er det bare de som *gjør* det Jesus sa de skal gjøre — de som setter de store prinsippene han underviste i, ut i livet — som har rett til å kalle ham «Herre».

En livsform

Sann kristendom innbefatter tro, men det er ikke bare et sett trossetninger. Det er ikke ganske tilfeldig å slutte seg til et kirkesamfunn eller å tilhøre den kristne religion av fødsel. Det er ikke noe man praktiserer én dag i uken eller av og til.

Det er en levemåte — en livsform. De første kristne refererte til den opprinnelige kristendom som «Herrens *vei*» (Apg. 18:25) og «Guds *vei*» (vers 26). Kristus erklærte: «Jeg er veien og sannheten og livet» (Joh. 14:6).

Sann kristendom er den kristne vei eller måte å leve på. Ingen kan følge det Kristus lærte bort uten å oppleve en markert forandring i liv og livsstil.

Legg merke til hvordan dette faktum er illustrert i følgende eksempel: En rik ung mann kom en gang til Jesus og spurte: «Mester, hva godt skal *jeg gjøre* for å få evig liv?» (Matt. 19:16).

Denne mannen visste at å følge Kristus medfører å *gjøre* noe. Han spurte: «Hva godt skal *jeg gjøre*?»

Mange idag ville ha svart: «Det er da ikke noe å gjøre. Bare ta imot Kristus, så er alt gjort for deg.»

Hvor annerledes var ikke Jesu svar! «Men han [Jesus] sa: . . . vil du gå inn til livet, så hold budene!» (vers 17).

Det var ingen tvil om at Jesus mente De ti bud. Da den unge mannen spurte: «Hvilke bud?», nevnte Jesus spesielt de budene som hadde å gjøre med å vise kjærlighet overfor ens neste. Til dette svarte den rike mannen at han hadde holdt de budene fra barnsben av (vers 20). Den unge mannen var selvfølgelig blitt oppdratt som jøde. Men han ønsket å bli en Kristi efterfølger.

Jesus forlangte en sann dybde i omvendelsen hos sine tilhengere. Han visste at den unge mannen hadde et problem — å holde budene som angår kjærlighet overfor (å gi til) ens neste, i deres sanne hensikt. Så Jesus fortalte ham rett ut at hans rikdom var en hindring for ham, at han måtte bli kvitt den. Bare etter det kunne han bli en Kristi efterfølger — en kristen. Selvsagt, man er ikke forhindret fra å bli en kristen bare fordi man er rik. Abraham var rettferdig for Gud, selv om han var svært rik. Men menneskenaturen og ens holdning har en tendens til å være opptatt av en selv og ens rikdom istedenfor andres behov.

Beklageligvis gikk den unge mann sin vei, uvillig til å endre sin innstilling til livet.

Sant nok har de fleste ikke umåtelig rikdom som sitt hovedproblem. Men det er et faktum at det er helt vesentlig å holde De ti bud, skal du utvikle karakter og arve Guds frie gave, nemlig evig liv. Det sa Jesus!

Kanskje mener du at du har holdt De ti bud ganske godt — slik som den rike unge mannen. Har du virkelig det? Her er noe du bør prøve. Les dem ett for ett (de står i 2. Mosebok 20. og 5. Mosebok 5), lær hvordan de skal anvendes (slik Jesus forklarte det — se Matteus 5:21–32) og se om det ikke finnes rom for forbedringer i ditt liv. I denne materialistiske og industrialiserte tidsalder vil du kanskje bli spesielt overrasket over hva det 4. og det 10. bud har å si. (Skriv efter et eksemplar av vårt gratishefte *De ti bud*, som forklarer budene i detalj.)

Sann omvendelse

Å være en sann kristen vil si å utvikle Kristi sinn og holdning, dvs. å tenke som han hvert eneste øyeblikk hver dag.

Enhver aktivitet, sosial situasjon eller bestrebelse, og ethvert mål og plan — Kristus har åpenbart prinsipper som gjelder for hver eneste detalj i livet. Vi skal endog la våre innerste tanker bli styrt av Jesus, vår *Herre*, «idet vi . . . tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus,» slik apostelen Paulus uttrykte det (2. Kor. 10:5).

For noen lyder dette overdrevet. Men det står i den kristne bibel. Apostelen Paulus gjentok bare hva Bibelen om og om igjen sier. Å gjøre etter Guds vilje vil si å følge hans livsform totalt. Man må imidlertid betale en pris, og for noen er denne prisen for høy. Den prisen er å overgi seg selv.

«Den ugudelige må forlate sin vei og den urettferdige sine tanker . . .» sier Gud gjennom profeten Jesaja. «For mine tanker er ikke deres tanker, og deres veier er ikke mine veier, sier Herren. For som himmelen er høyere enn jorden, slik er mine veier høyere enn deres veier, og mine tanker høyere enn deres tanker» (Jes. 55:7-9).

En sann kristen er en som søker Guds levemåte, hans tanker, hans vilje. Det Jesaja beskrev, er ekte anger og omvendelse — den typen omvendelse som er nødvendig for å begynne på den kristne livsformen. (Vi vil forklare denne typen omvendelse i 3. kapitel.) Da mengden spurte apostelen Peter hvordan man blir kristen, svarte han at de måtte omvende seg — gjennomgå en dyp *forvandling* (Apg. 2:38).

Men disse inspirerte instruksjonene blir sjelden fulgt idag. Og hvorfor ikke? Hvorfor blir folk i den kristne verdens masseevangeliseringskampanjer oppfordret til, i øyeblikkets stemning, å «ta en beslutning for Kristus» og komme frem til alteret for å bli erklært «frelst» eller «født på ny»? Det er ikke slik Peter sa en kunne motta Den Hellige Ånd, som er Guds frie gave som leder til

*I*ngen kan følge det Kristus lærte bort uten å oppleve en markert forandring i liv og livsstil.

evig liv. Intet under at en slik «omvendelse» ofte bare varer noen dager eller uker!

Hvorfor er det så få som forstår?

Her er det at mange mennesker snubler. De begynner å tro at de vet hva sann kristendom er. Så ser de seg om og ser folk de kjenner. Eller de tenker på individer de har kjent tidligere — kanskje venner eller slektninger. Og så bruker de dem som sammenligningsgrunnlag.

De sier til seg selv: «Onkel Henrik og tante Ruth og min venn Jon fulgte ikke Jesu uttrykkelige instruksjoner. Men de var da ikke 'dårlige' mennesker heller. De levde slik de mente det var rett. Jeg tar like godt sjansen sammen med dem og millioner på millioner av andre bekjennende kristne som er ganske alminnelige gode mennesker. Gud vil da sikkert ikke nekte dem evig liv eller frelse? Gud er barmhjertig.»

Sant nok, Gud er nådig. Men hva mente da Jesus da han sa at man må holde budene og andre mindre forlangender om man skal utvikle karakter, så man kan arve Guds frie gave, nemlig evig liv? Han mente nøyaktig det han sa. Onkel Henrik og tante Ruth og vennen Jon og alle de millioner som har bekjent seg til kristendommen uten noensinne å ha forstått hva det virkelig betyr å bli en kristen — en som følger Jesus Kristus — vil til slutt få anledning til å forstå. Også de vil lære at det er nødvendig å holde budene om man skal ha Kristi sinn i en og dermed tenke på den måten Jesus tenkte på. Dette omfatter at man omvender seg fra dypet av hjertet, tror på Kristi budskap og Guds rike, lar seg døpe og mottar Guds Hellige Ånd. Man må komme til en forståelse av hvordan man virkelig er og hvordan man *burde* være.

Hvis man ikke lærer dette i løpet av dette liv, da vil man måtte lære det i en fremtidig bedømmelsesperiode når Guds forvaltning styrer jorden. I den perioden vil alle de døde som ikke har hatt noen sjanse for frelse, bli oppreist på ny. Da vil de få anledning til å velge livets vei basert på lydighet mot Guds lover — den eneste vei til sann lykke. Denne tidsperioden er beskrevet i Esekiel 16:55 og 60-63, Matteus 11:20-24, Lukas 10:12-14 og i Åpenbaringen 20:11-12. Denne bedømmelsesperioden finner sted etter at de 1000 årene er omme (Åp. 20:2-4). «Men de andre døde ble ikke levende før de tusen år

var gått. Dette er den første oppstandelse» (vers 5). Denne dommen eller bedømmelsen vil gi en livslang periode med nye erfaringer, på linje med bedømmelsen i dette liv som sanne kristne er under idag (1. Pet. 4:17).

Hvert eneste menneske som noensinne har levd, vil få anledning til å motta frelse, dvs. anledning til som Guds frie gave å arve evig liv i Guds rike eller familie. For de fleste vil den tiden komme etter at de har levd hele sitt liv, dødd og blitt bragt tilbake til livet igjen i en fremtidig oppstandelse. Gud forsøker ganske enkelt ikke å frelse hele verden nå. Det er derfor Skriften sier at generelt sett «er menneskénes lodd én gang å dø, og *deretter* [i en fremtidig oppstandelse!] dom [ikke en domsavsigelse, men, for det store flertall av mennesker, en periode med prøvelse og bedømmelse — deres første og eneste virkelige anledning til frelse]» (Hebr. 9:27).

Jesus sa til sine disipler: «Gå inn gjennom den trange port! For vid er den port, og bred er den vei som fører til fortapelsen, og mange [millioner, ja hundrevis og tusenvis av millioner] er de som går inn gjennom den. For trang er den port og smal er den vei som fører til livet, og FÅ [dette gjelder idag, den nåværende tidsalder] er de som finner den» (Matt. 7:13–14). Du har antagelig ikke forstått dette før, så hvorfor ikke skrive etter vårt gratishefte *Prøver Gud å frelse verden idag?*

Ikke begå den feil å bedømme det Bibelen beskriver som sann kristendom ut fra hva de tror som du har kjent, folk som kanskje ikke engang har forstått hva sann kristendom er.

For å bli en virkelig kristen må man bli villig til å gjøre det Jesus sa vi skal gjøre. Han viste veien til virkelig overstrømmende liv. Hans ord er nedtegnet i Skriften. Men de vil bare være til nytte for den som leser dem og så bestemmer seg for å gi seg over til Gud og følge dem. «Om dere vet dette,» utbrøt Jesus, «da er dere salige, så sant dere gjør det» (Joh. 13:17).

HVORDAN KAN DU VITE AT EN PERSON ER EN SANN KRISTEN?

TENK OVER DET. Er det ganske enkelt opp til hvert individ selv å bestemme hva uttrykket «kristen» står for?

Kan det ikke være at Gud — den øverste autoritet — bestemmer det? Men hvis så er tilfelle, hvisker han oss ikke i øret om hvem som er kristen og hvem som ikke er det. Eller om noe som helst annet. Så hvordan meddeler da skapningens Gud oss sin forståelse?

Guds sinn blir åpenbaret i den inspirerte boken vi kaller Den hellige skrift. Jesus selv sa: «Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Guds ord» (Luk. 4:4). Jesus erklærte også: «Skriften kan ikke gjøres ugyldig» (Joh. 10:35).

Apostelen Paulus skrev: «Hele Skriften er inspirert av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettleiding, til opptuktelse i rettferdighet» (2. Tim. 3:16).

Er vi villige til å bli opplært og ledet av selve Guds inspirerte ord? Er vi villige til å la Bibelen fortelle oss — i rene ord — hva som er «kristent» og hva som ikke er det?

Hva Bibelen sier om «kristendom»

Hvor mange kristne studerer virkelig Bibelen for å finne ut hva som er Guds vilje? Det kan virke sjokkerende å innse, men religiøse intervjuundersøkelser har gjentatte ganger kommet til at de fleste av dem som kjenner til Bibelen, ikke

engang er istand til å nevne de fire evangeliene — langt mindre hva som står i dem!

For å være Jesu virkelige følgesvenner, dvs. sanne kristne, må vi, som vi så i første kapitel, lære å gjøre det Jesus lærte (Luk. 6:46). Nøkkelen er ikke bare å tro på Jesus Kristus, men tro ham og gjøre det han sier.

Jesus gjorde De ti bud store. Han ga dem enda større kraft. Han sa at vi ikke bare ikke skal slå ihjel, men at vi skal unngå den typen sinne som faktisk er av mordets ånd (Matt. 5:21-22).

De kristne skal ikke bare forbli tro mot sine ektefeller og aldri være utro, men, sa Jesus: «Jeg sier dere: Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte» (Matt. 5:28).

Senere i samme kapitel sa Jesus: «Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere» (vers 44).

Jesus av Nasarets upolerte ord er KRAFTIGE. Så vanskelig det er å få disse Jesu inspirerte ord gjort «akseptable» for hovedstrømmen av dagens kristendom! For hva ville skje hvis de ble adlydt bokstavelig som Guds Sønnns inspirerte lære? Hvis alle på alvor elsket sine fiender, ville det ikke være flere kriger og ikke flere mord — ingen!

Under Jesu lære ville det ikke lenger være utroskap — ingen! Tenk på den innvirkning dette ville ha på skilsmissekvoten! For angående ekteskap sa Jesus: «Så er de ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføyd, det skal et menneske ikke skille» (Matt. 19:6).

Lydighetens nøkkel

Johannes, den apostelen som Jesus var gladest i, skrev om de dypeste meningene med kristendommen og om hvordan vi kan ha samkvem med Gud og med Kristus.

Han åpenbarte hvordan vi kan vite hvem som er en virkelig kristen, og hvem som ikke er det: «Ved dette vet vi at vi har lært ham å kjenne, om vi holder hans bud. Den som sier: Jeg kjenner ham! — og ikke holder hans bud, han er en løgner, og sannheten er ikke i ham» (1. Joh. 2:3-4).

Og hvorfor ikke?

For å «kjenne» Gud og Kristus — og som Jesus sa, er de

«ett», dvs. i full harmoni — må du *oppleve* den type karakter som de har. Og selve Guds karakter er uttrykt i hans lov — De ti bud. De som sier de er kristne og likevel ikke holder Guds bud, har ikke erfart Guds karakter.

Hvordan er Guds karakter? Se selv: «For Gud er kjærlighet» (1. Joh. 4:8). Og på ny: «For dette er kjærligheten til Gud at vi holder hans bud. Og hans bud er ikke tunge» (1. Joh. 5:3).

Så en sann kristen vil «vandre med Gud». Han vil leve ved Guds kjærlighetslov, De ti bud. Og ved å praktisere denne typen gudfryktig karakter, vil han komme til å forstå og «kjenne» Gud. Den sanne kristne vil ha Gud levende i seg.

Den Hellige Ånd gir kraft

Her er det muligens noen som spekulerer på hvordan de kan bli fullkomne. De har hørt prester si at «loven er åndelig, og man kan ikke holde den».

Begge deler er fullstendig korrekt! Guds lov *er* åndelig. Og avskåret fra Gud kan mennesket av seg selv ikke holde denne åndelige loven fullkomment.

Hva er så svaret?

For det første, Gud forlanger ikke øyeblikkelig fullkommenhet. Tvert imot sier han til oss gjennom sitt inspirerte Ord: «Men voks i nåde og kjennskap til vår Herre og Frelser Jesus Kristus!» (2. Pet. 3:18).

Det sanne kristenliv er et liv hvor man lærer, seirer og vokser mot en karakter som ligner Guds, og som er vårt ideal. Men det er ikke et liv fullt av unnskyldninger eller misforståelser idet man sier at man *ikke engang prøver* å holde Guds lov og følge det eksempel Jesus satte for oss. For Jesus sa: «Jeg har holdt min Fars bud» (Joh. 15:10). Og Paulus skrev: «... Bli mine etterfølgere, likesom jeg etterfølger Kristus!» (1. Kor. 11:1).

Hvis alle
på alvor elsket sine
fiender, ville det ikke
være flere kriger og
ikke flere mord —
ingen!

Men hvordan kan vi etterleve de åndelige prinsippene i De ti bud, når vi selv er svake, fysiske og syndige mennesker?

Legg merke til apostelen Paulus' beskrivelse av problemet: «Det menneskene av naturen trakter etter, betyr fiendskap mot Gud, for vår onde natur [vårt kjødelige sinn] bøyer seg ikke for Guds lov, ja, den kan ikke gjøre det. Slik menneskene er i seg selv [i kjødet], kan de ikke være etter Guds vilje» (Rom. 8:7-8, '78-overs.). Paulus sier klart at det som gjør det normale, kjødelige (uomvendte) menneske til et «problem overfor Gud», er at det er fiendtlig innstilt mot Guds lov og ikke vil underkaste seg den!

Du og jeg er så sannelig «i kjødet» i den forstand at vi er mennesker, ikke sant? Men er det dette Paulus vil ha frem? Les videre: «Men dere er ikke i kjødet, dere er i Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til» (vers 9). Med andre ord, med mindre Kristus bor i en ved Den Hellige Ånd, er man ikke hans; da er en ikke en virkelig omvendt kristen!

Igjen: «For så mange som drives [ledes] av Guds Ånd, de er Guds barn» (vers 14).

Dette er den endelige nøkkelen til sann kristendom! Hvis du av din Skaper er blitt dypt ydmyket og omvendt, hvis du, selv om du ennå ikke er fullkommen, har overgitt deg så du tillater Gud og Kristus å leve i deg ved Den Hellige Ånds kraft, da, og bare da, er du i sannhet en kristen!

Selvsagt vil du fortsatt ha din menneskenatur, verden rundt deg og djevelen Satans usynlige innflytelse å overvinne. Du vil vokse i nåde og kjennskap. Du vil studere Bibelen for med åpent sinn og hjerte å bli instruert. Du vil be for forståelse av hva du leser, og om åndelig styrke til å leve etter Guds vei.

Så, ved Den Hellige Ånds ledelse og makt, vil du vokse i kjennskap til Jesus Kristus og i selve hans karakter. Gud vil gjøre deg til sitt barn ved å innpode selve sin natur i deg ved Den Hellige Ånd (2. Pet. 1:4). Skrittvis vil du i ditt daglige liv gjenspeile den karakter og lydighet til Gud Fader som Jesus viste i sitt kjødelige liv. Du vil bli mer og mer lik Kristus. Du vil da virkelig bli en «kristen» — en som Kristus lever i gjennom nærværet av Den Hellige Ånd!

Dette er Bibelens definisjon på en kristen.

Kristus må være «i» den sanne kristne

Efterhvert som du for alvor studerer og gransker Bibelen for å forstå den, og du daglig på dine knær ber om ledelse og styrke, kan du begynne å forstå hvordan livet til en virkelig kristen er. Gud vil bli mer og mer virkelig for deg. Du vil se at hans lover er *levende* lover. De virker *automatisk* akkurat som tyngdekraften — uansett om du, eller denne eller hin teolog, tror på dem eller ikke.

Med dette på sinne vil det i stadig økende grad bli lettere for deg ikke å ha deg selv fremfor den sanne Gud, ikke å knele ned for fysiske representasjoner av Guds åndelige familie og ikke å misbruke Guds navn. Og etterhvert som Gud i økende grad blir selve sentrum i ditt liv som sann kristen, vil du ønske å holde hans sabbat hellig — selve den dagen Jesus gjorde hellig.

Gjennom all denne studeringen av Bibelen, bønn og overgivelse av ditt liv til å leve som Jesus gjorde, vil du begynne å kjenne Gud på en måte som meget få mennesker i vår moderne tid noensinne får oppleve. For Kristus vil leve i deg. Det er dette sann kristendom i ett og alt går ut på!

Apostelen Paulus erklærte: «Jeg er korsfestet med Kristus; allikevel lever jeg, dog ikke jeg mer, men Kristus lever i meg; men hva jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i Guds Sønnns tro, som elsket meg og ga seg selv hen for meg» (Gal. 2:20, 1859-overs.)¹.

Hvordan vil Kristus «leve» sitt liv i en ved Den Hellige Ånd? Vil han nekte å holde sin Fars lov — De ti bud — i og gjennom deg som han trofast holdt og til og med opphøyde i løpet av sitt liv som menneske på jorden? Vil han holde andre dager hellige i og gjennom deg enn dem hans Far befalte, og som han holdt i løpet av sitt fysiske liv?

Nei!

For Bibelen sier entydig: «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid» (Hebr. 13:8). Bibelens sanne Kristus er Ordet — Talsmannen i de hebraiske skriftene (Joh. 1:1-3). Han var Israels Gud — Klippen som beskyttet og ledet det gamle Israel gjennom hele deres historie (1. Kor.

¹ Nyere skandinaviske oversettelser skjeler ikke mellom «troen på Kristus» og «Kristi tro» — som altså er i en, fordi Kristus (ved Den Hellige Ånd) lever i en! *Overs. anm.*

10:4). Det er *han* som ga og kunngjorde De ti bud! Og i forbindelse med evige åndelige prinsipper sa han: «Ti jeg, Herren, forandres ikke . . .» (Mal. 3:6, 1859-overs.).

Så nøkkelen er å innse at Bibelens sanne Kristus vil leve nøyaktig samme liv *i deg* som han levde her på jorden for vel 1900 år siden! Jesus sa: «Jeg og Faderen er ett»

(Joh. 10:30). Jesus kom for å åpenbare Faderen (Luk. 10:22). Gud og Kristus eksisterte sammen fra evighet av. De er ett av sinn og hensikt og i karakter. De kommer begge ved Den Hellige Ånd for å leve i, styrke og lede den sanne kristne! Som Jesus sa: «Om noen elsker meg, da holder han mitt ord [ordene i Bibelen!], og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham» (Joh. 14:23).

Uten at
 Kristus bor i deg ved
 Den Hellige Ånd,
 kan du ikke være en
 virkelig omvendt
 dristen!

Hvordan skjedde det at den slags preken og lære ble misforstått av den tradisjonelle kristendom i våre dagers samfunn?

Et FRAFALL profetert!

Hvorfor er det så mange som er blitt forført til å tro at de er kristne, men som likevel ikke har hatt Den Hellige Ånd iboende i seg, den som gjør en istand til å leve etter hvert Guds ord?

Apostelen Paulus advarte det 1. århundres kristne: «La ingen bedra dere på noe vis! For først [før dagen da Kristus kommer tilbake til jorden for å gjenopprette Guds styre] må frafallet komme . . .» (2. Tess. 2:3).

Gjennom hele Det nye testamente blir vi advart om at det selv i Jesu apostlers dager i det første århundre ville komme menn uforvarende inn i Kirkens fellesskap og forkynde «en annen Jesus» (2. Kor. 11:4) — ikke Bibelens Jesus! Og det blir klart indikert at disse falske lærerne og deres

åndelige etterfølgere ville forføre langt den største delen av dem som kaller seg og mener seg å være kristne.

Med andre ord, falske lærere har tatt over Jesu Kristi og kristendommens navn. De vil gjerne at du skal tro på *deres* forestillinger om Jesus, men de forneker det budskapet han forkynte, Guds lov som Jesus gjorde stor, og den livsformen han satte oss et eksempel på til å leve efter!

Bibelen beskriver de sanne kristne som relativt få i antall — den lille hjord (Luk. 12:32), «kvinnen» som, slik Skriftene profeterte, flyktet fra det politisk-religiøse systemet som dominerte den vestlige verden i middelalderen (Åp. 12:6).

Men fra apostlenes dager har det alltid vært sanne kristne som har trodd på å leve efter Bibelens inspirerte ord, og som har fattet den nøkkel til forståelse at Jesus skal leve selve sitt liv i dem ved Den Hellige Ånds kraft. Enskjønt de var spredt og forfulgt og ofte er blitt omtalt som kjettere i fotnoter i historiebøker, har disse menneskene utgjort Guds sanne kirke.

Idet de streber mot det fullkomne, vandrer de på den livets vei som er De ti bud. De holder de dager hellige som Gud gjorde hellige — de selvsamme dagene som Jesus og apostlene holdt. De studerer og forstår profetiene og den ærefryktinngytende hensikt som er i ferd med å bli satt ut i livet her nede blant mennesker og folk. De vet hva som ligger like forut på verdens scene og forbereder seg på de særskilt profeterte begivenhetene som kommer, samtidig som de kunngjør dem, slik Jesus forutsa dem!

Den sanne kristendoms virkelige Kristus er forutbestemt til snart å vende tilbake til denne jord som *Kongenes Konge*. Guds engler vil rope: «Kongedømmet over verden tilhører nå vår Herre og hans Salvete, og han skal være konge i all evighet» (Åp. 11:15). Kristus vil være *Konge* over den ganske jord. Og virkelige kristne, som har levd og dødd opp gjennom århundrene, vil oppstå i den første oppstandelsen og bli *konger* under ham. De som antok at de var kristne, men som var forført, vil ikke være der for å herske med Kristus. De vil først måtte omvende seg!

Før Jesus kommer hit, vil det være en god idé for deg at du forvisser deg om hva hans budskap virkelig går ut på og får ditt liv i overensstemmelse med det.

HVA MENES EGENTLIG MED OMVENDELSE?

HVA HAR religion å gjøre med ens livsførsel? Basert på hvordan folk flest lever, må svaret deres bli: «Lite eller ingenting!»

Ikke å undres over at Jesus siterte profeten Jesaja da han talte om de religiøse lederne og folk flest på hans tid: «Dette folk ærer meg med leppene, men deres hjerte er langt borte fra meg» (Mark. 7:6).

Idag går millioner av mennesker til gudstjeneste. De kan til og med snakke om at alle må «forenes i kristendommens brorskap». Men hvor mange lever slik Jesus Kristus befalte at man skulle leve? Mange er villige til å ære ham med leppene, men hvor mange vil gjøre det han lærte?

Religionen er ofte overfladisk. Det som mangler, er dypt alvorlig omvendelse. Det er dette som skiller virkelig kristendom fra tradisjonell kristendom.

Men hva er egentlig omvendelse? Hvor kommer den fra? Hva betyr det?

En ordboksdefinisjon på anger og omvendelse er: «Å føle selvbekredelse, samvittighetsnag, eller være sønderknust over tidligere oppførsel; å føle seg så lei for synd eller feil at man er motivert til å endre sitt liv til det bedre.»

Bibelens definisjon inkluderer alt dette og meget mere!

Gudfryktig omvendelse vil si å stoppe å synde (synd er brudd på Guds lov — 1. Joh. 3:4), snu og gå i motsatt retning

— å forandre ens livsform! Det er ikke alltid lett å si: «Jeg er lei meg.» Men det er enda vanskeligere å mene det. Gudfryktig anger må komme fra hjertet og medfører en fundamental holdnings- og sinnsendring.

Med referanse til et syndig folk sier Gud: «De roper ikke til meg fra hjertet, men ligger og hyler på sitt leie . . . men de vender seg bort fra meg . . . De vender seg, men ikke mot det høye [Den Høyeste] . . .» (Hos. 7:14, 16).

Folk har gjort et utvendig skue av å vende tilbake til Gud eller omvende seg, men de har ikke gjort det av hjertet! Det verden kaller omvendelse, er alt for ofte utvendig, overfladisk, verdslig omvendelse uten sant alvor eller dypere følelser.

Angre på hva?

Hva er det vi må angre på eller føle oss leie for, skal vi bli virkelige kristne? Noen kristne vil kanskje svare én ting, og andre — fra andre samfunn eller religioner — noe helt annet. Men igjen, hva er det Gud sier er synd? Hva vil Gud at vi skal omvende oss fra?

«Hver den som gjør synd, bryter også loven, og [for] synd er lovbrudd» (1. Joh. 3:4).

Synd er å bryte Guds lov.

Hver gang du bryter eller er ulydig mot et hvilket som helst av Guds hellige, rettferdige bud, har du syndet. Og da må du angre den synden. Ingen er unntatt. Ingen mann, kvinne eller barn (annet enn Jesus Kristus) har noensinne levd som ikke har vært ulydig mot og brutt Guds lov (Rom. 3:10, 23). Derfor må alle og enhver en eller annen gang i livet se behovet i øynene for å angre dypt, og til tider bittert. For å bli en ekte kristen må vi, hver og en av oss, be om at Kristi utgytte blod dekker våre synder, at ofringen av hans liv blir godtatt i vårt sted, så straffen for våre synder kan bli fjernet fra oss. Og så må vi begynne å lyde Gud. Vi må etablere en ny og annerledes innstilling til livet. Nå begynner vi å holde hans bud — alle hans bud — og det med iver.

Hvordan angeren starter

Av oss selv kan vi selvsagt ikke ganske enkelt piske opp en dyp følelse av avsky for våre synder. Den må komme fra

Gud, for «Guds godhet driver [leder] deg til omvendelse» (Rom. 2:4).

Det er Gud som hjelper oss å se vår egen elendighet og utilstrekkelighet. Han åpner våre sinn og starter oss på veien mot anger og omvendelse.

Bibelen nevner dusinvis av individer som kommer til å være i Guds rike. David, Daniel og andre av Guds tjenere oppdaget hvordan de skulle nå frem til universets Skaper. Deres eksempel vil hjelpe oss å se hvordan vi kan oppnå samme mål. De hadde alle noe meget vesentlig til felles. Straks de innså at Gud var misfornøyd med dem eller folkets levemåte, satte de igang med å rette på situasjonen.

Hvordan kaller Gud enkeltmennesker til omvendelse? Ved tukt. Ofte tillater han at finansielle problemer, familieproblemer, sykdom eller andre alvorlige situasjoner utvikler seg slik at vi innser at vi trenger ham.

Disse prøvelsene er bevis på at Faderen elsker hver og en som han kaller til omvendelse. Legg merke til Hebreerne 12:6–7. «For den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar seg av. Det er for tukstens skyld dere tåler lidelser. Gud handler med dere som med sønner. For hvem er vel den sønn som hans far ikke tukter?»

Istedenfor å bekjempe disse problemene ved egen styrke, må vi lære det Gud er i ferd med å lære oss. Vi må begynne å søke ham. Han trenger ikke oss. Vi trenger så absolutt ham! Enhver virkelig kristen må lære dette.

Daniel ble inspirert til å skrive ned sin egen reaksjon i et tilfelle som dette til vår belæring: «Da vendte jeg mitt ansikt til Gud Herren for å søke ham med bønn og ydmyke begjæringer, med faste i sekk og aske» (Dan. 9:3).

Nehemjas eksempel er også gjengitt for oss. Da han fant at folket hans, som hadde vendt tilbake til det hellige land, var i vanskeligheter og under bebreidelse, gjorde han som følger: «Da jeg hørte dette, satte jeg meg ned og gråt og sørget dag etter dag. Jeg fastet og bad for himmelens Guds åsyn» (Neh. 1:4). Han gikk straks inn for å komme nær til Gud. Han gjorde det ikke på en halvhjertet, affektert rutinemessig måte. Han gjorde det inntrengende, i dypeste alvor og av hele sitt hjerte. Med bønn og faste gikk han inn for å finne Gud og Guds vilje.

Daniel og Nehemja ønsket inderlig å få klarhet over Guds vilje. De var villige til å gjøre hva som enn ble forlangt for å komme ham nær og motta hans tilgivelse. De var villige til om nødvendig å gå uten mat og drikke for å vise Gud deres oppriktige vilje til å kjenne hans vei. Om David, Daniel eller Nehemja hadde levd i våre dager, ville de ha vært virkelige kristne!

Når vi idag virkelig trygler Gud om noe, viser vi ham at vi mener det alvorlig. Han ønsker ikke en midlertidig, flyktig anger som skyldes en følelsesmessig appell eller press fra omgivelsene. Frelse er en personlig sak mellom deg og Gud. Men den må være på hans betingelser.

I det gamle Israels dager fortalte Gud kong Salomo nøyaktig hvilke skritt han skulle ta, hvis han fant at Gud var misfornøyd med folket. Gud er den samme igår, idag, ja til evig tid (Hebr. 13:8). Hvis vi anvender disse prinsippene i vårt liv, vil han svare akkurat som han sa til Salomo at han ville.

Les denne beskrivelsen av anger, som står i 2. Krøniker 7:12-14. «Da åpenbarte Herren seg for Salomo om natten og sa til ham: Jeg har hørt din bønn og utvalgt dette sted til et offersted for meg. Når jeg lukker himmelen, så det ikke kommer regn, og når jeg befaler gresshoppene å fortære landet, og når jeg sender pest iblant mitt folk, og så mitt folk, som er kalt med mitt navn, *ydmyker seg og ber og søker* mitt åsyn og *omvender seg* fra sine onde veier, da vil jeg høre i himmelen og tilgi deres synd og lege deres land.»

Vedgå dine synder

Hvis du leser eksemplene til Guds tjenere i Bibelen, vil du legge merke til at de åpent innrømmer sine synder og utilstrekkeligheter. Det kreves en dypt oppriktig person for å kunne si: «Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte! Prøv meg og kjenn mine mangfoldige tanker, og se om jeg er på fortapelsens vei, og led meg på evighetens vei!» (Salm. 139:23-24).

Hvis vi oppriktig søker Gud og hans vei, er dette den holdning vi vil gjenspeile. Vi vil åpent innrømme våre synder og svakheter og i dypt alvor tryggle Gud om å vise oss den rette vei. Jeremia sa: «Jeg vet, Herre, at et menneske ikke selv råder for sin vei, at det ikke står til vandringsmannen å styre sin gang. Tukt meg, Herre, men med måte, ikke i din vrede,

for at du ikke skal gjøre rent slutt på meg!» (Jer. 10:23–24).

Straks vi begynner å lære dette og ser til Gud så han kan vise oss hvordan vil skal leve og hvordan våre liv kan bli endret, er vi på vei til virkelig omvendelse.

Skrittene er enkle. Likevel er det ikke lett fullstendig å gi av seg selv, å innrømme sine feil og på alvor be om Guds tilgivelse.

Vi må vende oss fra våre egne veier

Det er mange idag som bekjenner seg som angrende, som bekjenner seg til kristendommen, men som likevel fortsetter i sine syndige veiers elendighet. Et av de viktigste av alle skrittene man må ta for å komme til sann omvendelse, er å forstå forskjellen på bare å være lei seg fordi man må lide konsekvensene, og virkelig å stoppe vanen med å synde! Millioner som påstår seg å være medlemmer av et kirkesamfunn, proklamerer høylytt sin tro på Jesus Kristus. De «vitner» for Kristus, men fruktene av ekte omvendelse er der ikke.

Altfor ofte er omvendelsen denne verdens omvendelse (se 2. Kor. 7:10). Det vi virkelig trenger å få se og forstå, er den typen omvendelse Gud vil at vi skal oppleve. «Men selv nå, sier Herren, vend om til meg av hele deres hjerte, med faste og gråt og klage. Sønderriv hjertet, ikke klærne! Vend om til Herren, deres Gud! For han er nådig og barmhjertig . . . » (Joel 2:12–13).

Gud vil ikke ha denne verdens form for omvendelse som blir gitt til kjenne ved at man kommer frem til talerstolen og «gir sitt hjerte til Jesus». Han vil ikke bare ha navnet ditt på en medlemsfortegnelse i en eller annen kirke. Det Gud ønsker, og det du inderlig skulle trakte etter, er for alvor å innrømme dine synder, be om tilgivelse gjennom Jesu Kristi offer og *endre deg*. Gud ønsker at du skal si: «Jeg er lei meg» — og mene det! Han ønsker at du skal stoppe å bringe ulykke og hjertesorg over deg gjennom at du bryter hans lov, og at du starter å leve etter hans livsform som leder til lykke. Det er virkelig omvendelse! Det er slik du kan oppleve det å bli en virkelig kristen.

SANN ÅNDELIGHET: VET DU HVA DET ER?

HVOR OFTE hører vi ikke noen si: «Han er så ÅNDELIG»? Eller: «De menneskene er ikke særlig åndelige»? Hva er sann åndelighet? — vet du det?

Akkurat nå trenger vi å bli advart mot å bli forført inn i en falsk type åndelighet. Vi trenger å sette oss inn i Bibelens sanne standard.

Fire forhold som vanligvis aksepteres som sikre bevis

Det er fire forhold som generelt anses som sikre tegn på et åndelig sinn:

- 1) Tale, støy, opphisset stemning, demonstrasjon.
- 2) Kjennskap til Skriften.
- 3) «Tro».
- 4) Streng standard for rettferdighet.

La oss ta et raskt blick på hver av disse områdene og så se hvordan Bibelen definerer åndelighet.

1) Det som vanligst blir regnet som et tegn på åndelighet, er den måten folk taler om eller demonstrerer religiøse følelser på.

Noen har bevisst kultivert et språk som klinger «åndelig». Eller kanskje de ubevisst har tatt opp vanen med å bruke uttrykk som lyder «åndelig». Folk sier: «Du store min, hvor er ikke broder så og så åndelig?»

Mange mener en gudstjeneste ikke gir noe med mindre det forekommer mer eller mindre støy og masseentusiasme og en god del følelser blir pisket opp og kommer synlig til uttrykk. De gleder seg aldri over en preken, uansett hvor oppbyggende den er, hvis ikke predikanten er full av en viss følelsesladet entusiasme, har godt grep på den godtatte åndelige terminologien og er istand til å opparbeide de vanlige reaksjonene og utbruddene i forsamlingen som ventes i denne typen møter. Hvis slike manifestasjoner er tilstede, gleder disse individene seg svært, hva enten de lærer noe som er virkelig verd å lære, eller ikke.

Dette ikke for å nedvurdere eller kritisere den naturlige, følelsesmessige uttrykksformen som kommer spontant fra en ekte åndelig opplevelse, eller sanne åndelige uttrykk som veller naturlig frem fra et ærlig hjerte. Langt derifra.

Noen er naturlige følelsesmennesker. Andre er det ikke. Fra Skriften skal vi se at følelsesladede og åndelig fraser ikke i seg selv er åndelighetens kjerne. De kan være det naturlige resultat, det ærlige og spontane uttrykk for den. Eller, hvis de med vilje blir fremkalt og «pisket opp», satt i scene som et virkningsfullt skuespill, kan de være bare dens falske efterligning. Og det triste ved det er at de som driver med efterligninger, alltid påstår at de har den ekte varen.

Jesus sa at «på deres *frukter*» skal vi kjenne dem (Matt. 7:20).

Det er viktig at vi får den rette balansen.

2) Den neste kategorien er godt indoktrinert. Som regel tror denne gruppen ikke på mye, om overhodet noe, støy eller noen annen åndelig manifestasjon. De har en god del akademisk viten, men de fleste i denne kategorien har en stor del misforståelser, og ofte har de merkelige personlige teorier som resultat av feil anvendte og misforståtte skriftsteder.

De elsker å sette andre på prøve med sine skriftsteder, og særlig fryder det dem om de kan få en prest i fellen. Å argumentere om skriftsteder er deres ene store interesse i livet.

Disse forførte menneskene tror at deres argumenter, påstander og trossetninger vil vinne dem evig frelse uten at de behøver virkelig å angre eller leve et rettmessig liv overgitt til Kristus Jesus, så de viser Åndens frukter i sine liv.

3) Og så har vi «tros»-gruppen. Denne gruppen sier at de er frelst «ved TRO, og tro ALENE». De er ikke så opptatt av Den Hellige Ånd og nevner sjelden slike ting som omvendelse, total overgivelse eller noe om behovet for underkastelse og lydighet overfor Guds vilje og lov.

Deres religion fostrer aldri noen dyp forandring i deres liv. I og med at «Jesus døde for våre synder», trenger vi ikke å lyde, påstår de. «Bare TRO på Herren Jesus Kristus, og du skal bli frelst», er deres eneste betingelse for frelse. Invitasjonen fra denne gruppens prester er: «Gi predikanten din hånd og Herren ditt hjerte.»

Og når du senere spør slike «omvendte» hva de gjorde — hva som virkelig hendte — da de «ga Herren sitt hjerte», ser de som regel bare tomt på deg. De vet ikke. Det BETØD i virkeligheten ikke noe. Det var bare en FORMSAK. Kirkesamfunnene i denne kategorien burde kalles selskapsklubber — de er ikke frelsesorienterte institusjoner.

4) Endelig har vi dem som har en åndelighet som består av en strengt formell rettferdighetsstandard. Faktisk er de som regel så strikte med å følge Guds bud at de faller i den villfarelsen at de av egen styrke strikt holder lovens BOKSTAV. De er skruppelløst ærlige, strengt punktlig og kritisk nøyaktige.

Men, som Paulus sa om den strengeste sekten i hans dager, de søker «å grunnlegge sin egen rettferdighet» og de gir «seg ikke inn under Guds rettferdighet» (Rom. 10:3).

Og de er som regel hårde, strenge, kritiske og intolerante overfor dem som ikke lever opp til deres spesielle ideer om rettferdighet.

I full oppriktighet trekker noen seg helt eller delvis tilbake fra samfunnet og slutter seg til klosterordener for å oppnå en høyere grad av åndelighet.

Gud har gitt
ethvert menneske
moralsk fri vilje . . .
Enhver må ta sin
egen beslutning.

Skriftens sanne standard

La oss nå vende oss til Guds Ord og ydmykt søke GUDS standard for åndelighet.

Om det sanne åndelige sinn sier Gud til oss gjennom Paulus: «La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus» (Fil. 2:5).

Men HVORDAN kan du ha det sinn i deg som var i Kristus Jesus? Jesus sier: «Se, jeg står for døren [til ditt hjerte] og banker. Om noen hører min røst og ÅPNER døren, da vil jeg gå inn til ham» (Åp. 3:20).

Og Jesus mente nøyaktig det han sa! Ved sin Ånd vil han komme inn og LEVE sitt liv i sann rettferdighet i deg, om du bare vil overgi DEG HELT og la ham komme inn.

«Men dere er ikke i kjødet, dere er i Ånden, SÅ SANT Guds Ånd bor i dere. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da HØRER HAN IKKE KRISTUS TIL.» Hvis hans Ånd ikke bor i deg og lever Kristi liv i sann rettferdighet i deg, da er du ikke en virkelig kristen! «Dersom Kristus bor i dere, da er nok legemet dødt på grunn av synd, men ånden er liv på grunn av rettferdighet» (Rom. 8:9-10).

Når Gud først unnfanger oss som sine barn, tar han oss som har vært stolte, verdslige, sanselige og ulydige. Hans formål er å gjøre oss lik seg selv. Denne forvandlingen (ikke en forbedring) er et fantastisk foretagende. Det krever et mirakel.

Efter virkelig grundig anger og omvendelse og tro på Kristus (Apg. 2:38) er Gud forpliktet til å påbegynne dette fantastiske mirakelet med bokstavelig å innpode sin Hellige Ånd INN i deg! Men Gud vil BARE utarbeide denne fullstendige forvandlingen i ditt liv om du er villig til å UNDERKASTE deg denne prosessen!

Første betingelse er virkelig, dyp og gjennomgripende

«*P*å deres frukter», ikke på deres tunger, deres følelsesutbrudd . . . sa Jesus, skal vi kjenne deres sanne åndelighet.

omvendelse. Du vil måtte være villig til å akseptere rettelser og gjentatt tuktelse under hans kjærlige hender, for «den Herren elsker, den tukter han» (Hebr. 12:6).

Det åndelige sinn er et sinn som har overgitt seg og holder seg til Gud. Det er et sinn som helt har gitt opp å få det som man selv vil. Det er et sinn som er OVERVUNNET i sitt opprør mot Gud.

Det er et sinn som fra nå av er *villig* til å lyde Gud uansett hva det koster, og som til stadighet studerer Guds Ord, ikke for å argumentere eller ta innersvingen på andre, men for å *lære* mer om Guds vilje og så VANDRE i den!

Det er et sinn fylt til randen med virkelig KJÆRLIGHET til Gud og alle medmennesker — selv ens fiender. Det er et sinn som har sympati, tålmodighet og vennlighet overfor andre i deres ideer og tro, deres feil og ufullkommenheter, som taler mildt, blidt og vennlig, og som bare søker å hjelpe og tjene. Det er det sinn som har DØDD når det gjelder ens EGO.

Sann åndelighet

Det virkelig åndelige sinn kan si med apostelen Paulus: «Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men KRISTUS LEVER I MEG» (Gal. 2:20). Når du kan si det, da har du det sinn som var i Kristus Jesus.

Det virkelig åndelige sinn er sindig, et sundt sinn (2. Tim. 1:7)!

Til dem som lot seg rive med av en falsk pseudoåndelighet hvor ekte manifestasjon av Ånden ble efterlignet ved DEMONSTRASJONER av SELVET i fanatisk følelsemessige utbrudd, sa Paulus, idet han korrigerste dem: «Brødre! vær ikke BARN i forstand!» (1. Kor. 14:20).

Sant nok sa Paulus til disse samme korinterne: «Likevel ønsker jeg at dere alle talte med tunger [den mirakuløse evnen til å tale fremmede språk], MEN,» tilføyer han, «*heller* at dere talte profetisk [preket]. For den som taler profetisk [preker], er *større* enn den som taler med tunger» (vers 5).

Sant nok sa Paulus til disse lettbevegelige korintere: «Jeg taler mer med tunger enn dere alle. MEN,» fortsatte han, «i en menighets-samling vil jeg heller tale fem ord med min forstand [forståelse], så jeg ved det kan lære andre, enn ti tusen ord med tunger» (vers 18–19).

Og han sa også: «For Gud er ikke uordens Gud.» Likeså: «Men la alt skje sømmelig og med orden!» (vers 33, 40). La oss få en riktig balanse og disse åndelige gavene på riktig plass etter deres relative betydning ifølge Skriften.

Vi har et gratishefte som gjør hele dette spørsmålet fullstendig klart. Titelen er *Spørsmålet om tungetale*. Du kan få et eksemplar om du skriver etter det.

«På deres FRUKTER», ikke på deres tunger, deres språk, deres følelsesutbrudd, deres evne til å argumentere, deres tomme trosbekjennelse, deres selverttferdighet, sa Jesus, skal vi KJENNE deres sanne åndelighet.

Og den sanne FRUKT av Guds Ånd er først og fremst «kjærlighet», dernest «glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, tål- somhet og selvbeherskelse»

(Gal. 5:22-23, '78-overs.). Dette, uttrykt i levende karakter, utgjør sann åndelighet.

Dette er uttrykk for «Guds kjærlighet» som er «utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd» (Rom. 5:5). Slik er Den Hellige Ånd i oss ganske enkelt GUDS LOV i aksjon i våre liv, for KJÆRLIGHETEN er lovens oppfyllelse.

Og det, og det alene, er sann kristen åndelighet.

De fire surrogatene

VIRKELIG åndeligsinnet er den som har KJÆRLIGHETENS sinn, for Gud er kjærlighet.

Så la oss repetere våre fire SURROGATER for åndelighet i lys av Guds Ord:

1) «Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har KJÆRLIGHET, da er jeg en lydende malm eller en klingende bjelle» (1. Kor. 13:1). Har du noensinne hørt noen tale med englers tunger? Hvis du ikke har kjærlighet, er åndelig tale, «tunger» eller «manifestasjoner» bare så mye vind

Det triste ved det hele er at de som driver med efterligninger, alltid påstår at de har den ekte varen.

eller støy, som når man slår på gamle blikkpanner.

2) «Og om jeg har profetisk gave og . . . ALL KUNNSKAP», og

3) «Om jeg har ALL TRO, så jeg kan flytte fjell, men ikke har KJÆRLIGHET, da *er jeg* INTET» (vers 2).

4) «Og om jeg gir alt det jeg eier til mat for de fattige, og om jeg gir mitt legeme til å brennes, men ikke har KJÆRLIGHET, da *gagner det meg* INTET» (vers 3).

Hva vil det si å ha KJÆRLIGHET? De neste fire versene i dette kapitlet gir svaret. Her har vi et sant åndelig sinn: «KJÆRLIGHETEN er tålmodig, er velvillig.» Er du? «Kjærligheten misunner ikke. Kjærligheten skryter ikke, den blåser seg ikke opp. Den gjør ikke noe usømmelig, søker ikke sitt eget, blir ikke bitter, gjemmer ikke på det onde. Den gleder seg ikke over urett, men gleder seg ved sannhet [i godhet]. Den utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt» (vers 4-7).

Les disse fire versene om igjen, idet du setter ditt eget navn hver gang det står «KJÆRLIGHET». Gjør det som en prøve på deg selv. Det vil vise deg hvor virkelig åndelig du er, om du er en sann kristen. La oss søke en mer ekte ÅNDELIG SINNSINNSTILLING!

BØR DU PRØVE Å «OMVENDE» ANDRE?

HAR DU prøvd å overtale andre til å lese *Den Enkle Sannhet* eller se på fjernsynsutsendelsen *Morgendagens Verden*? Kanskje din kone, din mann, din familie, en nær slektning eller venn?

Har du forsøkt å få andre omvendt — «frelst», som mange uttrykker det? Har du begynt å «preke»?

Om du har det, har du antagelig fremprovosert strid og motvilje — mistet en venn, eller endog en kone eller mann.

Men om du ennå ikke har gjort det — **DA IKKE GJØR DET!**

Ikke gjør denne feilen!

Mange av våre lesere — ja titusenvis av dere blant flere millioner lesere av *Den Enkle Sannhet* — er blitt ledet til å godta Guds sannhet. Dere har lært å elske deres Skapers sannhet som han åpenbarer — og som vi gjør lettfattelig. Denne sannheten blir det mest dyrebare i deres liv. Dere blir fylt av begeistring og entusiastisk iver over den.

Før var du, som alle uomvendte, selvsentrert, egoistisk. Men nå er ditt sinn rettet mot Gud. Istedenfor utelukkende å være opptatt av deg selv, har du fått en ivrig utadventd omsorg for andre. Særlig for dem i din egen familie — dine slekninger, dine nærmeste venner. Du ønsker å dele denne vidunderlige sannhet med dem. Du ønsker at de skal arve evig liv i Guds rike. Du vil frelse dem fra å forgå.

Dine motiver er velmente. Din iver er den aller beste — men du er kanskje som en viss kvinne som hadde mer iver enn forstand. Med sitt SNAKK prøvde denne kvinnen å «frelse» sin mann og sin tenåringssønn. Men istedenfor å argumentere dem inn i det, gjorde hun dem fiendtlig, motvillig og forbitret overfor Gud! Denne kvinnen forsøkte å frelse naboeene, nesten hele byen. Isteden fikk hun dem alle imot seg.

Men, vil noen spørre, bød ikke Jesus oss at vi skal være jordens lys, og at vi skal la vårt lys skinne?

Jo da! Men la du merke til HVORDAN han sa vi skulle la vårt lys skinne? Hør etter: «Dere er verdens lys . . . Slik skal dere la deres lys skinne for menneskene, så de kan SE DE GODE GJERNINGENE dere gjør . . . » (Matt. 5:14, 16). Legg nøye merke til dette! Han sa: «så de kan se de gode gjerningene dere gjør!»

Men vent nå litt!

Skulle du i det hele tatt fortelle noen om vår fjernsynsutsendelse eller la noen se *Den Enkle Sannhet*? Jo, for all del — men vær forsiktig med HVORDAN du gjør det. Bare å nevne programmet for en venn og antyde at han eller hun kanskje ville finne det interessant, er fint. Men, gå ikke for langt! Ikke insister, argumenter eller prøv å lære folk religion.

Om du kan få inn vårt fjernsynsmagasin, har du noen sinne lagt merke til at programmet på ingen måte er likt andre religiøse programmer? Det begynner aldri med en asalme eller en stemme som i sentimental og søtladet tone sier: «Kjære venner, jeg er sikker på at dette programmet vil bringe velsignelser til hjertene deres — er det ikke herlig å kjenne Herren?» Vet du hva som skjer når slike programmer starter på en fjernsynsstasjon? Folk flest som har fjernsynet på vedkommende stasjon, skrur raskt av eller stiller inn på et annet program. Bare «det religiøse publikum» — en minimal del av hele seerskaren — blir igjen. Og de stiller antagelig inn fordi de er regelmessige seere av nettopp det programmet.

Men vet du hvorfor millioner av folk kjøper og leser populære blader? Fordi de er fylt med artikler om folk, om deres problemer i dagliglivet, om verdensforholdene og emner av menneskelig interesse. Mange er interessert i slike ting. Men relativt sett er svært, svært få interessert i et sentimentalt, følelsesladet fjernsynsprogram som lyder som en gudstjeneste.

Vi som står bak fjernsynsutsendelsen *Morgendagens Verden*, vil at alle slags folk skal høre det gode budskapet. Så vi snakker om det som alle ønsker å høre om! Vi snakker om nettopp de spørsmål, problemer, forhold og emner som får mange millioner til å kjøpe og lese disse andre bladene og avisene.

Men vi gjør disse fengslende emnene langt mer interessante ved å innsprøyte liv, gnist og mening i dem ved å bruke bibelsk stoff som forbløffer — på en måte som ikke lyder religiøst — og som gir overraskende, praktiske og autoritative svar på dagens mange stadig mer foruroligende spørsmål, problemer og hendelser. På denne måten åpner vi folks øyne for de virkelige svarene på problemer som ellers ikke har svar, og som plager styresmaktene, vitenskapen og folk i sin alminnelighet.

Folk blir forbauset når de får vite at slike svar finnes i Bibelen. Folk i skoleverket forteller dem at «det finnes ikke svar. Det finnes ingen løsninger.» Så hører de svarene på vårt fjernsynsmagasin — svar som gir mening. Det overrasker folk når de får vite at Bibelen er à jour, at den behandler dagens forhold, nyheter og problemer.

I tillegg har det mye å si hvordan det gjøres. Det gjøres på en profesjonell måte, som en nyhetsanalyse eller et dokumentarprogram.

Så hvis du ønsker å få stadig flere til å se eller lytte på *Morgendagens Verden*, så fortell dem at det er et spennende nyhets- og opplysningsprogram av allmenmenneskelig interesse.

Du kan faktisk gjøre dine venner en stor tjeneste ved å la dem se ditt eksemplar av *Den Enkle Sannhet*. Ikke be dem inntrengende om å lese det. Ikke påskynd dem. Ikke prøv å overtale dem til det. Hvis det ikke fanger deres interesse, da glem det! Hvis det gjør det, da fortell dem at de kan få et årsabonnement som allerede er betalt — ingen kostnader for dem — og vis dem postadressen, så de kan skrive inn etter det.

En nesten universell feil

Nyomvendte begår en nesten universell feil. Særlig gjelder dette hvor en ektemann eller kone gir seg over til Guds

sannhet uten at den andre gjør det.

Dusinvis, ja snesevis, av ekteskap har endt med skilsmisse fordi den nyomvendte ektefellen har forsøkt å overtale den uomvendte til å akseptere hans eller hennes religion. I meget få, om i det hele tatt noen, tilfeller er den uomvendte blitt overtalt til å akseptere den.

Av alt galt og skadelig som en nyomvendt kristen kan gjøre, er det aller verst om man prøver å overtale ektefellen til å akseptere ens religion. Hva enn du ellers gjør, la meg trygle deg om ALDRI å begå denne tragiske synden. Hvis du elsker din mann eller kone, da ikke gjør det! Hvis du elsker din Frelser som døde for deg og som nå lever for deg, da IKKE GJØR DET!

Husk følgende skriftsteder: Jesus sa: «Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham» (Joh. 6:44, 65). Igjen taler Jesus gjennom apostelen Peters brev, og denne gang til kristne kvinner: «Likeså skal dere hustruer underordne dere under deres egne menn, for at de som er vantro mot Ordet, kan bli vunnet uten ord ved hustruenes livsførsel, når de ser deres rene liv i gudsfrykt» (1. Pet. 3:1-2).

Gud har gitt ethvert menneske moralsk fri vilje. Takk Gud for det — ingen har makt til å tvinge på en noen uønsket religion.

Enhver må ta sin egen beslutning. Et religiøst avvik mellom mann og kone er et alvorlig handicap.

Men hvis en slik forskjell allerede eksisterer, så gjør ikke saken verre ved å snakke religion til din ektefelle. Ta det alt sammen til Gud i bønn. La din ektefelle se din lykkelige, vennlige, fornøyde, glade, elskelige måte å leve på. Ikke la ham eller henne høre dine argumenter, ditt stadige mas! Gi din ektefelle fullstendig religiøst spillerom og frihet — til

*La din
ektefelle se dine gode
gjerninger på en
måte som han eller
hun naturlig vil sette
pris på.*

enten å bli omvendt, være religiøs, ireligiøs eller ateist!

Prøv aldri å overtale noen i det hele tatt til å godta bibelsannheter eller til å bli omvendt. Prøv aldri å tvinge Guds dyrebare sannhet på noen. Dette er Guds måte!

Vet du hvordan apostelen Paulus vant de enkelte for Kristus? Ikke på den måten folk forsøker å gjøre det idag. Han sa: «For dem alle er jeg blitt alt, for i alle fall å frelse noen» (1. Kor. 9:22). Når han snakket med en uomvendt jøde, tror du da han snakket som en kristen, i den tro at han da «vitnet for Kristus»? Tror du Paulus sa til den uomvendte jøden: «Har du tatt imot Kristus som din personlige Frelser? Å, kjære broder, vil du ikke bare knele med meg her nå og straks gi ditt hjerte til Herren?»

Eller tror du han sa: «Se her, min syndige jødiske venn, du er på vei til helvete! Din religion er helt gal! Hver eneste dag du avviser Kristus som din Frelser, da korsfester du ham på ny! Du er verre enn en tyv eller en morder! Jeg skal fortsette å komme etter deg og plage deg med mine argumenter og tromme dem inn i dine sta ører og hamre dem inn i ditt stive opprørske sinn til jeg får tvunget deg til å bli en kristen!»

Nei, det er ikke måten Paulus talte til uomvendte jøder på. Paulus sa: «For jødene er jeg blitt som en jøde» (1. Kor. 9:20). Paulus talte til andre ut fra *deres* synspunkt! Han talte til en jøde akkurat som en annen jøde — ut fra et jødisk synspunkt — idet han viste sympati og forståelse for jødernes måte å se på kristendommen på. De var fiendtlig innstilt mot tanken om at Jesus skulle være den lovede Messias. Paulus egget ikke opp fiendskap — han dempet den. Han kom så å si på innsiden, akkurat som en av dem, så de ble vennlig stemt overfor ham, ikke fiendtlige. Han ble som en jøde «for å kunne vinne jøder». Og selv slik vant han bare en liten minoritet, skjønt det var et stort antall.

Kanskje har du fått øynene åpnet for det faktum at synd er brudd på Guds lov. De fleste bekjennende kristne har fått høre, og tror følgerig oppriktig, at «loven er avskaffet». Paulus ble inspirert til å skrive at det uomvendte sinn er fiendtlig mot Gud og Guds lov, «for det er ikke Guds lov lydig, kan heller ikke være det» (Rom. 8:7).

Hvis du sier til din uomvendte ektefelle som er fiendtlig

innstilt overfor Guds lov, at «du er ganske enkelt en opprørsk synder! Du må omvende deg og adlyde Guds bud hvis du skal bli frelst!» — da har du ikke bare vært en kilde til fiendskap, du har selv vært fiendtlig, og du har sannsynligvis brutt opp ditt ekteskap.

Hvordan talte Paulus til slike folk? Hør etter: «For jødene er jeg blitt som en jøde, for å kunne vinne jøder . . . For de svake er jeg blitt svak, for å vinne de svake. For dem alle er jeg blitt alt, for i alle fall å frelse noen» (1. Kor. 9:20–22).

Et av de første prinsippene for vellykket reklame er at skal man få resultater, må man først få greie på det lesende publikums innstilling til produktet eller tjenesten man reklamerer for, hva det enn er. Man må ikke gjøre dem man akter å overtale, fiendtlig stemt. Du må nærme deg dem fra deres synspunkt — ikke fra ditt, særlig ikke hvis ditt synspunkt avviker fra deres. For å vinne dem over til ditt synspunkt, må du nærme deg dem ut fra deres synspunkt. Ellers forårsaker du bare fiendskap.

Hvis du tror på Guds sannhet, og din mann eller kone ikke gjør det, da tal aldri religion med ham eller henne. Hvis din ektefelle normalt bare tenker og taler om materielle og verdslige ting, da må du tale med ektefellen om materielle ting. Hvis vårt fjernsynsmagasin er blitt et sårt punkt (noe som i tilfelle antagelig skyldes din egen aggressivitet for å få ektefellen til å lytte), da bør du gå avsides til et privat rom for å lytte til eller se programmet. Hold volumet lavt. Gjør alt hva du kan for å unngå å gjøre din ektefelle fiendtlig stemt.

Og igjen, når du taler om det, da tal til Gud i bønn. La din ektefelle se dine gode gjerninger på en måte som han eller hun naturlig vil sette pris på. Unngå enhver fiendtlighet. Vær vennlig, fornøyd og glad. Utstrål glede. Vis kjærlighet og varme følelser. Gjør alt for å få din mann eller kone til å like deg. *Det er den kristne måten!*

HVA ER «VERDSLIGHET»?

PROBLEMET «verdslighet» dreier seg om *materielle* ting og deres bruk. En sann kristen forstår hvordan Gud i det store og hele ser på fysiske ting og omstendigheter som omgir oss.

Legg merke til disse inspirerte ordene av apostelen Johannes: «Du kjære! Jeg ønsker at du i alle ting må ha det [fysisk] godt og være ved god helse» (3. Joh. 2).

Ja, det er Guds vilje å velsigne oss med materielle goder i den grad vi lærer å bruke dem rettmessig.

Jesus sa: «Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod» (Joh. 10:10). Salomo skrev: «Den flittige får en kostelig skatt [materiell velstand]» (Ordspr. 12:27). Videre gir han følgende oppfordring: «Alt det din hånd er i stand til å gjøre, gjør det med all din kraft!» (Pred. 9:10).

Hvis vi arbeider hårdt og bruker den forstand Gud har gitt oss, hvis vi er flittige, er det Guds vilje at vi blir velsignet og har fremgang materielt, og at vi lever et lykkelig, fullt og overstrømmende liv.

Faren ved materiell velstand er at de fleste blir for opptatt av den. De blir så opptatt av å skape et levebrød, av å gjøre inntrykk på sine bekjente i forretnings- og selskapslivet, og av å delta i denne verdens skikker og seder, at de finner det nesten umulig å godta og lyde Guds sannhet når de møter den.

Materiell velstand som sådan er såvisst ikke «verdslighet»! Faktisk indikerer mangelen på tilstrekkelig materielt gods som regel et samfunn som lider av mangel på flid og visdom. Gud er opptatt av at vi lærer å verdsette materielle ting på riktig måte og bruke dem klokt til vårt eget og andres beste.

Er fysiske fornøyer av det onde?

Siden det ikke er en synd å være rik og å ha fysiske goder, hva da med fysiske fornøyer som folk hengir seg til? Er de nødvendigvis av det onde?

Et av de bibelsteder som oftest brukes for å fordømme «denne verdens» fornøyer, er 1. Johannes 2:15-16. La oss granske det omhyggelig. «Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om noen elsker verden, da er ikke kjærligheten til Faderen i ham. For alt som er i verden, kjødets lyst og øynenes lyst, og hovmodig skryt av det en er og har, er ikke av Faderen, men av verden.»

Du vil merke deg at det er kjødets, øynenes og livsførselens LYST som Gud fordømmer. Lyst er illegitimt, ulovlig begjær. Lyst er å ville ha eller bruke noe i motsetning til Guds vilje og hans åpenbarte lover.

Sex er ikke av det onde — det er *gal bruk* av sex, utenom ekteskapet, på en måte som Gud aldri hadde ment, som er synd. Film og kino er ikke «synd» — det er *en gal bruk* av denne oppfinnelsen som er synd. Det var en gang da man gjerne fordømte dans, alkohol og kortspill. Dette er ikke «syndig» eller «verdslig» i seg selv. Det er bare en gal bruk av dette som bryter med Guds vilje.

Husk at det er kjødets og øynenes lyst som utgjør «verdslighet». Den lovlige lystbetonte bruken av dine fem sanser som sådanne er ikke «verdslig».

«Syndige» fornøyer?

Hvordan kan vi finne ut hva som er verdslig og syndig?

Bare ved Guds Ord og ved Jesu Kristi og andre Guds tjeneres inspirerte eksempler. Og meget av dette beviset blir opp til deg og din ærlighet overfor Gud. La oss være ærlige og se på de enkle, klare prinsippene som er involvert, og eksemplene til Kristus og hans tjenere og profetene. La oss

lete etter sannhet — ikke en unnskyldning for å komme utenom den!

Først av alt, er det synd å nyte alkohol?

Prinsippet er dette: Jesus Kristus satte oss et eksempel, så vi skulle følge i hans fotspor (1. Pet. 2:21). Han er den samme igår og idag, ja til evig tid (Hebr. 13:8). Jesus har ikke forandret seg! Han ville fortsatt ha levd samme slags liv som det han levde for 1900 år siden, hvis han igjen kom i kjøtt og blod idag.

Legg nå merke til hans eksempel i Johannes 2:1-11. Her er beretningen om hvordan Jesus gjorde vann til vin. Hvis du slår opp ordet «anker» (vers 6), vil du finne at det tilsvarer ca. 36 liter. Dette utgjorde m.a.o. flere hundre liter med vin!

Beretningen er klar. Den viser ganske enkelt at de — etter jødisk skikk — hadde virkelig vin til bryllupsfesten, og at de løp tom. Jesus hjalp dem, for det var en gledens tid, og det var antagelig flere hundre til stede.

Derfor gjorde han vannet om til vin — og det var virkelig, gjæret vin. De ville aldri ha sagt til brudgommen: «Du har gjemt den gode vin til nå», hvis Jesus bare hadde skaffet druesaft, som de ville ha betraktet som en mindreverdige drikkevare for denne anledningen.

Dessuten, det originale greske ordet som her brukes, er 'oínos', og det betyr alltid gjæret saft av druer — intet annet.

Overdreven nytelse av alkohol skal man imidlertid IKKE hengi seg til! Idag er alkoholisme en forbannelse!

Gud ga menneskene vin og andre alkoholholdige drikker for at vi skulle lære å bruke dem på riktig måte — og utvikle KARAKTER ved å utøve visdom og selvkontroll på rett måte. Denne rette bruken av alkohol og måtehold i drikkevaner er et stort ansvar overfor Gud. Men det er bare gal bruk som blir synd. (Skriv etter et gratis eksemplar av vår lærerike publikasjon *Hvordan overvinne alkoholisbruk.*)

Det samme prinsippet for rett og gal bruk av noe kan anvendes på nesten enhver handling som noen vil anse for «verdslig». Det egentlige spørsmål i hvert tilfelle er om det innebærer en handling som bryter intensjonen i Guds lov.

I så fall er det synd — eller «verdslighet».

Dans og kortspill?

Bibelen er full av eksempler på dans. Ganske visst vet vi ikke i detalj hvordan folk danset og hvilke spesielle trinn de anvendte. Dans som sådan er bra, ikke ondt.

Gal bruk av dans, så som sensuell, utuktig dans eller dans på en suggererende måte, eller i gale omgivelser, er selvsagt galt. En slik gal bruk, vanligvis i forbindelse med en eller annen form for grov musikk, karakteriserer visse dansesituasjoner idag.

Men hvis kristne — unge eller eldre — ønsker å slappe av eller more seg ved å danse med andre av gudfryktig tro og karakter på rettmessig måte, og i en ren, sunn atmosfære og i gode omgivelser, da er det absolutt ikke syndig eller «verdslig».

Gud sier: «Det er . . . en tid til å danse» (Pred. 3:2, 4). La oss sørge for at tiden blir brukt på passende måte!

Prinsippet ved slike ting som å spille kort og gå i teater, som fortsatt bekymrer enkelte fundamentalister, burde nå være klart. Bibelen har ingen direkte erklæring om noen av dem — men prinsippet er klart i lys av Guds lover og Bibelens eksempler.

En kortstokk er ikke synd — heller ikke å spille med den bare for moro skyld. Derimot kan man kaste bort for mye tid på slik morskap, og de kristne skal bruke sin tid med forstand (Ef. 5:15–16).

Gal bruk av en kortstokk — eller noe annet — i den hensikt å spille om penger, blir synd. Gud befaler: «Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning» (2. Mos. 20:9). Likesom Gud er den øverste Byggmester og Skaper, skal vi lære å bygge, konstruere og produsere.

Å gamble gjør en til en utsuger på samfunnet og bryter hele dette prinsippet og forkvakler selve hensikten med men-

*F*aren med
materiell velstand er
at de fleste blir for
opptatt av den.

neskelivet! Dertil ligger ideen om å få noe for ingenting — å begjære materiell vinning på en annens bekostning — til grunn for gamblingen. Dette bryter direkte med et annet av De ti bud: «Du skal ikke begjære» (2. Mos. 20:17).

Og en higen etter å røye bryter den andre betydningen av budet: begjær — «for begjæret hadde jeg ikke kjent,» sa Paulus, «dersom ikke loven hadde sagt: Du skal ikke begjære!» (Rom. 7:7).

Film, video og teater

Det avgjørende når det gjelder det å se video, film og skuespill, er hvorfor man gjør det og hva slags skuespill, video og film man ser.

Ofte å se på *enhver* form for skuespill og film kun i den hensikt å underholde «selvet» og flykte fra livets ansvar, er «verdslig». La oss ikke narre oss selv på dette punkt. Mange er henfalne til virkelighetsflukt!

Man kan ikke på en stedfortredende måte drepe, stjele, forføre, gamble og drikke seg full via en filmhelt, uten at disse tankene influerer på ens karakter! Hvilket fryktinngytende problem fjernsyn og videomaskiner kan bli på denne måten.

Men på den annen side, riktig bruk av film, skuespill og fjernsyn er så absolutt av verdi. Det finnes et stort antall skuespill og filmer som har en historisk eller annen type lærerik basis, og som ikke er ubalansert i bruken av vold og begjær. Men de er i mindretall, og du vil måtte være våken for å finne dem. Heller ikke en ren, sunn kjærlighetshistorie eller komedie bør lede en til å bryte Guds lov.

Den rette typen skuespill eller film er vanskelig å finne. Men Gud vil ikke fordømme noen som for alvor bruker disse midlene som en passende opplevelse til undervisning eller avkobling. Det er bare deres gale bruk som blir synd. De samme prinsippene kan anvendes på emnet musikk.

*De ti bud, slik
Jesus Kristus gjorde
dem åndelig store,
åpenbarer en livsform.*

Men unngå for all del det som virkelig ER «verdslighet»!

Gud ønsker virkelig at vi skal ha et lykkelig og overstrømmende liv.

De ti bud — slik Jesus Kristus gjorde dem åndelig store — åpenbarer en livsform. De lærer oss hvordan vi skal elske, ære og tjene Gud og hvordan vi skal elske og tjene våre medmennesker. Enhver aktivitet eller atmosfære, ethvert «system» som tenderer mot å bryte eller få deg til å bryte ånden i De ti bud, er imidlertid virkelig «verdslighet». Skal du bli en Guds mann eller kvinne, utvikle Guds karakter for til sist å bli født inn i hans familie for å hjelpe å styre verden under Jesus Kristus, må du unngå denne typen av virkelig verdslighet!

Apostelen Jakob spurte dem han skrev til, om de ikke visste at «vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som vil være verdens venn, blir Guds fiende» (Jak. 4:4). Hva vil dette si — at vi ikke skal «elske verden»? Betyr det at vi skal hate vår neste?

Aldeles ikke.

For Jakob hadde nettopp skrevet at vi skulle holde den kongelige lov: «Du skal elske din neste som deg selv!» (Jak. 2:8).

«Verden» definert

For å forstå meningen med dette og lignende skriftsteder må vi kjenne definisjonene på de greske ordene som er oversatt til «verden» i Det nye testamente. Et av disse — det som er brukt i Jakob 4:4 — er 'kósmos', som betyr samfunnet eller det system av ting som menneskene har satt opp her på jorden. Så dette skriftstedet betyr ganske enkelt at sanne kristne ikke skal elske det system eller samfunn som mennesker har etablert her på jorden. Det systemet er basert på konkurranse, grådighet, egoisme og forfengelighet.

Og likevel er det så lett å bli besnæret av dette forfengeligheitsfylte, konkurranseorienterte systemet og ha lyst til å ta del i det, et system som menneskelig sett er så «spennende»! Dette er kanskje av størst fare for yngre mennesker.

Det synes ganske enkelt naturlig og «riktig» å bruke tiden

i klubbene, losjene, aktivitetene og det sosiale liv som folk og samfunn rundt oss er opptatt av. Å tenke, tale, kle seg, ha samme hårfasong og bruke make-up og handle som andre gjør.

Denne verdens musikkvideoer bombarderer folks sinn med utallige eksempler på gal understrekning av sex og diverse forviklinger som innbefatter MISBRUK av sex, som er Guds gave, pluss endeløse eksempler på vold, blodsutgytelser og opprør mot øvrigheten.

Forbered deg for morgendagens verden

Den sanne kristne kan ganske enkelt ikke være en integrert del av denne typen gudsfornektende verden. Ei heller kan han delta i en verden med konkurranse på kniven, lyssky handelsavtaler, skitne vitser og misbruk av sex, eller i cock-tailbaren eller i «jet settets» verden av begjær og forfengelig-
het. Og denne «alt er tillat»-verden av «svingere», konebyttere og narkomane — dette er «verdslighet» og må unngås.

Den som vil unngå det Bibelen virkelig beskriver som «verdslig», den som vil overgi seg til Gud og likevel samtidig leve et lykkelig, avbalansert liv — han må ha veldefinerte verdier og mål og en livsform for å oppnå dette. Vedkommende er en person som omhyggelig studerer, mediterer over og lever etter hvert Guds ord (Matt. 4:4). Han eller hun er en som følger Kristi eksempel og derfor kommer seg opp om morgenen og ber Gud om hjelp, visdom, kjærlighet og ledelse. Vedkommende er en som med omhu og iver studerer og følger Jesu Kristi inspirerte eksempel slik det er åpenbart i Bibelen.

En slik person vil bygge virkelig balanse og karakter med det mål å få leve evig med Gud i morgendagens verden, en verden uten ende.

Hvis du ønsker å vite mer

Mange tusen har skrevet til oss og spurt om vi har representanter i deres del av verden som de kan få personlig veiledning av og som kan svare på spørsmål.

Svaret er ja, det har vi.

Gud Verdensvide kirke har representanter (for det meste ordinerte prester) stasjonert i USA, Storbritannia, Norden og resten av Europa og i mange andre deler av verden. Disse stedlige prestene vil besøke deg direkte i ditt hjem hvis du ønsker det.

Så hvis du har åndelige spørsmål å drøfte, eller spørsmål å stille om bibelske emner, så som ekteskap, familie, omvendelse, dåp m.m., så bare skriv til oss og be om en privat samtale. I tilfelle kan du skrive til:

- Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge.

Ellers er våre hovedkontorer verden over:

- USA: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123. (Eller innen USA: ring gratis 800 423 4444.)
- Storbritannia: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU. (Tlf. (44) 1-953 1633.)
- Australia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220. (Eller innen landet: ring 075-35 4233 og «reverse the charges».)
- Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. (1) 800 663 2345

For andre deler av verden: Se listen på siste side og velg adressen nærmest deg.

«Du skal IKKE»

De ti bud representerer Guds evige kjærlighetslov. Disse store positive og negative prinsippene er i kraft idag. Faktisk er den direkte årsak til all lidelsen i dagens verden at de blir brutt. For å finne ut hvordan hver av De ti bud gjelder for ditt personlige liv, bør du skrive efter et eksemplar av gratisheftet *De ti bud.*

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Den Enkle Sannhet, Postbox 5380, S-102 46 Stockholm

Finland: The Plain Truth, Box 603, SF-00101 Helsingfors

Storbritannia: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits: Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Nederland: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma EUR

Israel: Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (fransktalende): Le Monde à Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06502 D.F.

Sydamerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Australia, India, Sri Lanka og Sydøstasia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

Ny-Zealand og Stillehavsoyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, Ny Zealand

Filippinene: Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Zimbabwe: Worldwide Church of God, P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius: Ambassador College, P.O. Box 888, Port Mauritius

USA (verdenshovedkvarteret): Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE KIRKE I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra kirkens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende Arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

